

26.74x32.78	5/5	24	עמוד	תוספת	18/07/2014	43435065-0
מועצה אזורית חוף אשקלון - 64221						

החיילים באו להתפלל

לפני כחודשיים פרסמנו כתבה גדולה על חנוכתו של בית כנסת חדש בקיבוץ החילוני 'גברעם', והבאנו את סיפורו המרגש של משה גלנטי, האיש שהביא את בית הכנסת אל הקיבוץ, בסיוע 'אילת השחר'. עכשיו מותר גם לספר, שקיבוץ זה שוכן ממש מעברו השני של הכביש המוביל לקיבוץ 'זיקים', בו ארעה החדירה של צוללני החמאס. 'גברעם' היה אפוא במרכז העניינים במשך כל ימי המבצע, ור' משה גלנטי המשוחר עמנו השבוע מתבטא ואומר ש'לא יכולתי לצפות לפעילות טובה יותר בבית הכנסת שלנו מאשר בימי המבצע הצבאי בעזה'. הוא מספר על מספר גדול יותר מבין חברי הקיבוץ שבאו להתפלל, וגם — ובעיקר — על קבוצות חיילים ששרתו באזור וביקשו בית מקדש מעט להתפלל בו, ומצאוהו בקיבוץ 'גברעם'. ומי יוכל לרדת לעומק-סתריה של הגשמה היהודית! אחד החיילים שהגיע, לא ידע כלל כיצד להחזיק את סידור התפילה. מעולם לא החזיק 'ספר' כזה בידיו. כמעט שכח את בוראו, והנה עתה גלגל מסבכי-כל-הסיבות, שהגיע יחד עם חבריו החיילים הדתיים לבית ה', וצורך ללמוד איך מתפללים...

ובדיוק אז נשמעת אזעקה המפלחת את הלבבות. הוא מחזיק את הסידור, והדמעות מלחלחות את הדפים. אל תראוני שאני שחרחרת שזפתני השמש! והנה לפתע הוא אינו מאמין 'שְׁמֹלוֹת-הַתְּפִילָה הקדושות יוצאות לו מן הפה. ההגיה של המלים נעשית אמנם בצורה מעוותת-זמה, אבל אינה גרועה מ'תפילת הקוקוריקי' של האיכר היהודי שבא לבית הכנסת ולא ידע צורה של תפילה מה היא, וכשראה את כל הקהל מתפלל, החל להוציא מפיו, מרוב התרגשות, את קולות התרגילים שהוא שומע בחצר-ביתו.

כך עמד במשך שעה ארוכה וצעק 'קוקוריקי', כשדמעות שוטפות את עיניו. וכששמע זאת הבעש"ט זי"ע אמר שהתפילה התמימה של האיכר עשתה רושם רב בשמים — — —

משה מיכאל צורן

בית הכנסת של קיבוץ גברעם

ברחבי הארץ כולה, ובמיוחד בדרום, ואם תרצו — בעיקר באזור...זיקים. לא יאומן. אברהם בן חמו, חקלאי וותיק ששדותיו ממוקמות סמוך מאוד לקיבוץ זיקים, בו היה נסיון חדירת המחבלים בתחילת המבצע, מספר שחקלאים רבים באזור, הביעו נכונות מלאה לשמור שמיטה, וקיבלו בכל הכבוד והיקר את רכזי 'קרן השביעית' שהגיעו אליהם על מנת לשכנעם לשמור את שמיטת הארץ. בן חמו, כמו גם הרכז האזורי של 'קרן השביעית', הרב דוד מלכה, מספרים לנו שהצליחו לשכנע מספר רב של חקלאים באזור לשמור שמיטה.

הצלחה זו נובעת, לדעת ראשי קרן השביעית, בגלל ההוכחות הנחרצות שהיו במהלך 'צוק איתן', שאין לנו להישען אלא על אבינו שבשמים, וזאת — בשל הנסים ונסיה-הנסים שארעו במהלך כל ימי המבצע. 'האנשים אליהם פנינו אמרו במפורש, שהם לא יכולים להתעלם מההשגחה הפרטית שנראתה לאורך כל ימי המבצע, וציינו גם את אמירתם של גדולי התורה והחסידות, שהתכנסו לפני שבועיים ואמרו ש'עם ישראל מוקף במאות מיליוני ערבים המעוניינים להשמידו בכל רגע רח"ל, ושמירת השמיטה תהיה סגולה רבתי להצלה ולשמירה מהם'.

יצחק אמיתי, מהיישוב 'צ'רופה' שבמבואות חיפה, העיד אף הוא, שחברי המושב שלו דיברו על כך, שנס-הטיילים שנפלו בקצות הישוב, ולא הזיקו כלל, היה בזכותם של החקלאים שומרי השמיטה במושב, ואף קראו להם 'המזווה של הישוב', ורבים מהם החליטו להצטרף לשומרי השביעית. כך בצ'רופה, וכך במושבי גפן ותירוש, כפי שמספר לנו החקלאי יואל פרץ ממושב תירוש, שגם אליו הגיעו הטיילים, אבל נעצרו בקצהו. וכל זאת בזכות הישומרים שלנו, השומרים על השמיטה.

החיטים הירוקות שהתגלו על ידי הבד"ץ, לקראת פסח תשע"ה

ושנת השבע — יוצאת ברווח...

אי אפשר אפוא שלא להתפעל מעבודתם המסורה של המשגיחים, כפי שהתוודענו אליה השבוע. מה שצריך להוסיף הוא שגם ההכנות לשמיטה, המצויות בשבועות אלה בעיצומן, לא נפגעו כלל, בשל המסירות והאחריות של מי שצריך לתת את דעתו על אספקת הירקות הכשרים בשנת השבע הממששת ובאה. מיד לאחר פגישתנו עם הרב רוטמן הוא היה אמור לצאת לאחד הקיבוצים בעוטף עזה, הסמוך מאוד לגבול, 'שם אני צריך לסגור על כמות גדולה של גזר לקראת שנת השביעית'. גם את העבודה הזו מבצעים אנשי הבד"ץ בנאמנות כפולה ומכופלת, לה, לתורתו ולעמו.

באשר לענין השביעית בכלל, מציינים בפנינו בהנהלת 'קרן השביעית', שבניגוד לחששות שליוו אותם עם תחילת המבצע הצבאי, שמה בגלל המצב הבטחוני יתמעט מספרם של החקלאים שיקבלו עליהם את עול השמיטה, המצב היה הפוך מן הקצה אל הקצה. את הנתונים קיבלנו מרכזי 'קרן השביעית'

ההתנכלויות החלו הרבה לפני תש"ח...

את שמות **המועצות** האיזוריות **חוף אשקלון**, **שער הנגב**, **שדות גב**, וכל אלו שהחכרו עד היום בהקשרי הטיילים, מחליפה כיום, ובתכיפות רבה למדי, 'באר טוביה', ה'יושבת' על שטחי ענק, עד כדי כך שהאזרח הממוצע אינו מסוגל לפעמים לעקוב ברצף גיאוגרפי אחרי, אחר רשימת היישובים שנכנסו אף הם למעגל ההתקפי.

פעם זה היה 'בני-עייש' ליד גדרה, ופעם תסובנה הכותרות סביב המושבים 'עזריקם' ו'אמונים', הסמוכים **לאשקלון**; פעם תשמעו על טיל שנחת ליד העיר יבנה, וכעבור כמה דקות תישמע אזעקה בגן יבנה. אחר כך תשמעו על 'תלמי יחיאל', או 'כפר אחים', ואולי גם קיבוץ צחור. אז היכן בעצם אנחנו נמצאים? איפה היא בדיוק 'באר טוביה'?

ובכן, כדי להקיף את 'טווח הטיילים' הנוחת על באר טוביה, צריך להגיע אל ה'יריבוע' שקודקודו ממזרח הם קרית מלאכי, **בן עייש** וגדרה, מצפון — יבנה, מדרום — צומת 'הודיה' ואולי גם 'ברכיה'. הצד המערבי הוא גיזרת העיר אשדוד. **המועצה** האיזורית המדוברת, הינה בעצם רצועה צרה וארוכה, המוקפת מכל 4 רוחותיה **במועצות** אחרות, כמו חבל יבנה, גדרות, נחל שורק, יואב, שפיר **חוף אשקלון**.

העיר קרית מלאכי מהווה מעין מרכז איזורי ליישובי **המועצה** המקיפה אותה מכל צדדיה. משרדי **המועצה** ממוקמים באזור התעשייה הגדול הסמוך לכביש 3. יישובי **המועצה** 23 במספרם, ויושבים כאמור על שטח ענק **בן** 140,000 דונם. הרצועה הצרה של באר טוביה

משה מיכאל צורן